

۴. رفتار بد اطرافیان

کودک از گفتار بسیار کم می آموزد و از رفتار بسیار زیاد. ما آینه رفتار کودک هستیم. نمی شود به فرزندمان بگوییم دروغ نگو، فحش نده، نمازت را اول وقت بخوان و ... ؛ و خود عمل نکنیم

۵. گفتار بد اطرافیان

اگر فرزندمان کار خطایی انجام داد؛ به او بگوییم "تو را دوست ندارم". این جمله شخصیت او، و تمام تکیه گاه او را ویران می کند. بگوییم "از این رفتار خوشم نیامد" و یا "این کارت را دوست نداشتیم"

و یا جملات اشتباهی نظیر: نفهم، کند ذهن، آبیکیو، کودن، همیشه به تو اعتماد کرد، نمی تونی درست راه بری و... که همه شخصیت کودک را نشانه گرفته است

در یک جمله "رفتارش را زیر سوال ببرید؛ نه شخصیتش را"

۶. دستور دادن های غلط

- **زیاد:** از آنجایی که کودک تمایلی به شنیدن دستور ندارد؛ احتمالاً سرپیچی خواهد کرد
- **کمتر از حد:** که این هم بد است و فرزند را بی ادب، مغرور و خودخواه؛ طلبکار و... بار می آورد
- **سخت:** اول ببینیم آیا کودک توان انجام این کار را دارد بعد دستور دهیم
- **پشت سر هم**
- **بی موقع:** مثلاً کودک در حال دیدن کارتون مورد علاقه و یا بازی مورد علاقه اش است؛ صدا می زنیم؛ درست را بخوان
- **مبهم:** کودکمان در حال انجام دادن چند فعل خطا با هم است؛ ما می گوییم: بسته دیگه، و کودک نمی فهمد چی بس است

۷. تهدید و تنبیه های غلط

- **آنهايي که هيچ وقت عملي نميشود؛** مثلاً به بابات می گم و نمی گوییم
- **در عصبانیت**
- **می گذاریم رفتار بچه به اوج برسد؛** مثلاً می دانیم بچه ها تا ۲ دقیقه ی دیگر دعوایشان می شود؛ خوب زودتر موضوع را عوض کنیم
- **بی ثبات؛** یک موقع برای یک خطایی تنبیه می کنیم و یکبار برای همان خطا هیچ نمی گوییم